

Věstník Klubu alpistů československých

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque

**P r a h a
P r a g u e**

Ročník
Année

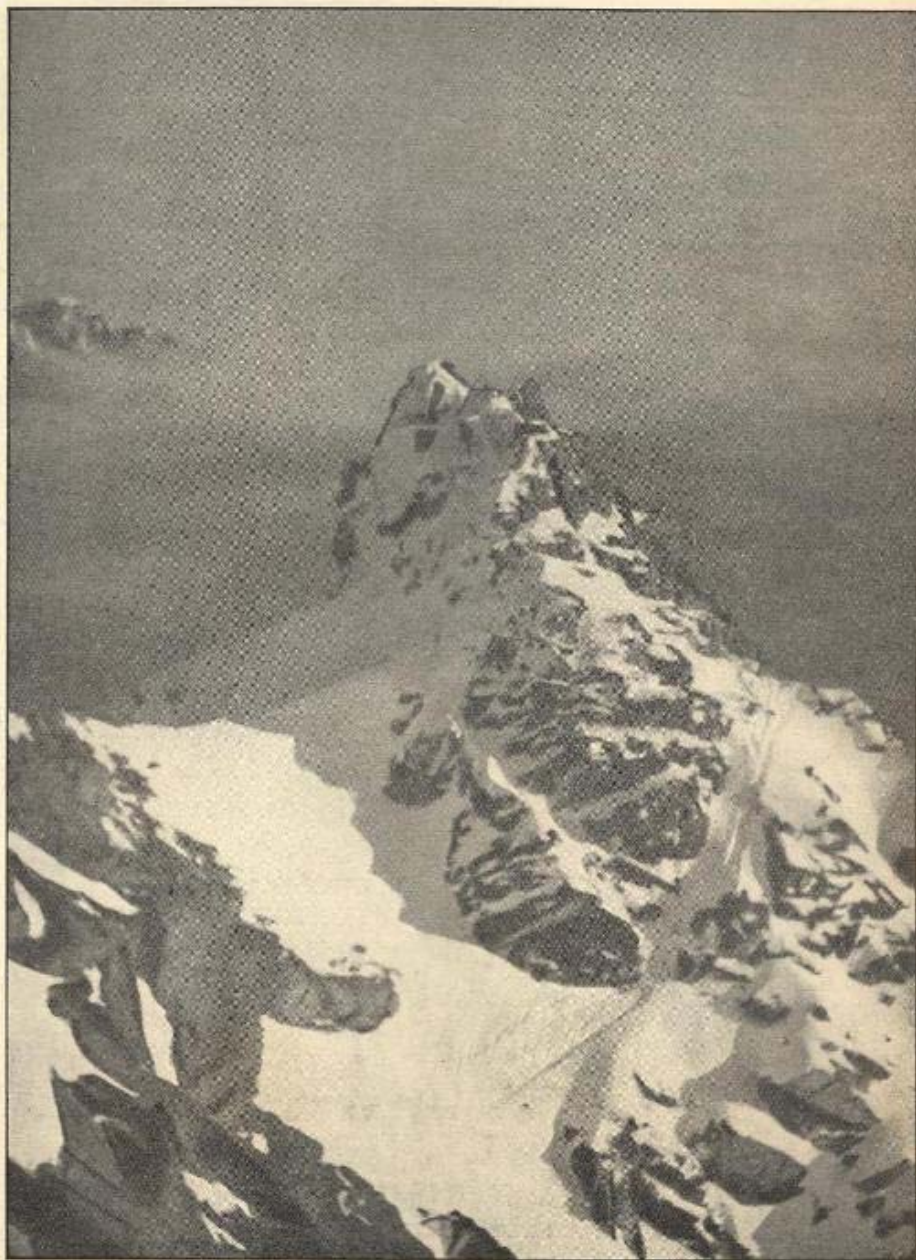
III.

Březen - Duben
Mars - Avril

1936

Číslo
Nro

2.

Vys. Tatry: Štít Olgy.
Htes. Tatras: Pic de l'Olga.

Foto: J. Kynčl, Pardubice.

DOBŘE A

ELEGANTNÍ LÁTKY

VLNĚNĚ - HEDVÁBNĚ I PRACÍ,
poslední modní novinky, naleznete
v bohatém výběru a levných cenách
v mých závodech:

SMÍCHOV - Arbesovo nám.
ZÍZKOV - Husova třída

BARHOŇ
PRAHA-NÁRODNÍ TŘÍDA

Vyvolám

vaše snímky na základě dlouholeté
odborné zkušenosti.

Vykopíruji a zvětším

na papírech jaké snímky vyžadují.
Budete spokojen.

VĀCLAV VĀŠA,

oprávněný fotograf, odborný obchod
fotografickými a projekčními přístroji.
Půjčovna skioptikonů a kinopřístrojů.

Praha II., Žitná ul. č. 3. ve II. patře.

Žádejte nápoje jen
v hygienických impregnovaných pohárcích

„SOLOKUP“

Vyrábí: „SOLO“ odd. impregnu, nádobek
v Sušici na Šumavě.

OBCHOD UHLÍM ŽIVNOSTENSKÉ BANKY
v Praze, v Brně, v Mor. Ostravě a v Bratislavě
obstarává komisionářský prodej
uhlí a koksu
z revíru ostravsko-karvinského.

Jedte s **ČEDOKEM**

do **RUSKA** — s oficiálním zástupcem
INTOURISTU — od 6. do 18. dubna
(Moskva, Leningrad, Varšava) Kč 1.625.—,

do **TATER**: od 7. do 15. března (Tat-
ranská Lomnice) Kč 450.—,

do **EGYPTA** a **PALESTINY**: dne 2. dubna
od Kč 6.810.—,

do **KUPARI** a na jižní Jadran: 4. dubna,
Kč 1.190.—,

na **RAB** Kč 995.—, do **ABBAZIE** Kč
1.380.—,

do **ITALIE**: 4. dubna, Kč 1.895.—,

do **PAŘÍŽE** a na francouzskou Rivieru:
5. dubna od Kč 365.—. (Cesta tam.)

Přihlášky a prospekty v
Č E D O K U

KLUB ALPISTŮ ČESKOSLOVENSKÝCH V PRAZE

koná

v pátek dne 27. března 1936

RÁDNOU VALNOU HROMADU

v kavárně »Louvre« v Praze II., Národní třída č. 20.

Pořad jednání:

1. Čtení protokolu poslední valné hromady.
2. Výroční zpráva a zpráva revisorů.
3. Volby funkcionářů.
4. Stanovení členského příspěvku na rok 1936.
5. Návrh výboru na zvolení čestného člena.
6. Volné návrhy.

Po valné hromadě koná se přednáška předsedy Fed. R. Piláta: Zillertalské Alpy, při které bude promítnuto 78 obrázků.

Členové se žádají, aby se hojně zúčastnili valné hromady.

R. PILÁT,
předseda.

Zpráva o činnosti Klubu Alpistů Československých v roce 1935.

Uplynulý rok 1935 je v činnosti našeho Klubu obdobím, jež znamená zase krok kupředu. Počet členů vzrostl za tento rok z počátečních 465 na 485 platící členy. Kromě těchto členů, z nichž je 382 řádných, 43 akademiků, 4 vojáci, 54 rodinných členů a 2 dorostenci, má Klub ještě 23 členy čestné, 18 členů dopisujících a 15 členů zakládajících.

V roce 1935 byli jmenováni dopisujícími členy: MUDr. Bran. Gušić, ze Záhřeba a naše krajanka paní Lilli Nordio-Kheková, chof univ. profesora v Římě a funkcionářka C. A. I. Sezione Roma.

Organisačně postoupili jsme kupředu tím, že bylo provedeno rozdělení členstva ve tři odbočky: v Brně, v Pízni a v Hradci Králové.

Brněnská odbočka, jejíž obvod působnosti je země Moravsko-slezská, měla koncem roku 1935 celkem 72 členy (52 řádné, 11 akademiků, 1 vojáka a 8 rodinných). Před vybudováním odbočky měl brněnský Klub již 43 členy.

Plzeňská odbočka, jejíž obvod působnosti jsou pol. okresy: Plzeň, Rokycany, Královice, Stříbro, Klatovy a Domažlice, měla koncem roku 1935 — 41 člena (1 čestného člena, 29 řádných, 5 akademiků a 6 rodinných).

Odbočka v Hradci Králové, jejíž obvod působnosti je v polit. okresích: Hradec Králové, Náchod, Broumov, Trutnov, Semily, Turnov, Pardubice, Chotěboř, Mnich. Hradiště a Jičín, měla koncem r. 1935 — 31 člena 27 řádných, 1 akademika a 3 rodinné).

Ani v roce 1935 nebyl náš Klub ušetřen ztrát úmrtím. Z čestných členů Klubu zemřel vynikající italský alpista a člen výboru C. A. I. president **Giovani Bobba** v Turíně, z dopisujících členů Klubu vynikající člen francouzského C. A. F. **Maurice Mathysens** v Cros de Cagnes na frac. Riviéře a z řádných členů Klubu kamarád **Rudolf Nejez** z Brna a **Jaroslav Kotaška** z Prahy. Kromě nich vzpomíná Klub odchodu nadšených alpistů a horolezců: **Guida Reye** z Turína, **Tomáše Budzaka** ze Ždiaru, **Vlad. Šrauba** z Prahy, **Dr. H. Tomy** z Lublaně, **Pierra Soubirona** ze Saint Gaudens v Pyrenejích, **L. Zwiegelsteina**, **Waltra Raechela**, geografa něm. výpravy na Nanga Parbat. Z lyžařů odešli: náš **Josef Bím**, pplk. **Jiří Bilgerl** a **Thorleif Haug**.

Zachováme všem našim průkopníkům a kamarádům vděčnou paměť.

Mimořádné pochopení pro snahy Klubu projevily naše ústřední úřady. K částečné úhradě nákladů propagačních poskytlo nám Ministerstvo obchodu i letos příspěvek Kč 3.000.— a Ministerstvo zahraničních věcí příspěvek Kč 2.000.—. Ministerstvo škol-

ství a národní osvěty předplatilo pak opět 20 výtisků našeho Věstníku pro české státní střední školy.

Ale i v řadách členstva a příznivců Klubu nalezla poctivá snaha Klubu vzácného pochopení štědrými dary. Uvádíme z nich zejména dary: na Věstník Kč 500.— od Ing. arch. J. Linharta z Bratislavy, Kč 250.— od gen. ředitele Ing. Dr. techn. Karla Rissingera a dar 1.050.— od gen. ředitele A. Šalka na zakoupení 30 výtisků průvodce po Vys. Tatrách od Dr. Kroutila a Dr. Gellnera pro zahraniční alpské organizace.

Děkujeme oddaně jak ministerstvům tak i dárcům ostatním za tuto materiální pomoc a podporu. Těší nás neméně než uznání naší činnosti, které tím dárcové projevíli.

Náš cvičitelský sbor vzrostl na 40 osob, a to jmenováním: kpt. Ing. F. Laibla, L. Konečného a A. Altrichtra. V cvičitelském sboru je 7 cvičitelů, jímž byla udělena výborem a cvičitelským sborem, vzhledem k jejich dlouholeté činnosti, dispens a 7 čekatelů. Děkujeme všem milým kamarádům, kteří obětavě a nezištně se starají o poctivý a řádný výcvik našich členů. Bez jejich pomoci nebyl by úspěšný vývoj Klubu možný.

Cvičíme na jaře, v létě a na podzim v cvičebných skalách uvedených v příručce a instruktivní publikaci «Lyžař v sezoně 1935—1936», vydané SLRČS za redakce Ing. Macháčka. Děkujeme své spřátelené organizaci za tuto službu, kterou nám nezištně prokázala.

Pražští členové Klubu cvičí společně s členy odbočky v Hradci Králové v Prachovských skalách, na Hrubé skále, v Přihrazech a na Suché skále. Pražští členové kromě toho ještě na Čertových skalách u Černolic a v Divoké Šárce.

Cvičebné skály členů plzeňské odbočky jsou: Radyňské skály, Ostrá Hůrka, Žořeň, Kamýk a Vlčtýn.

Členové brněnské odbočky cvičí: na Pavlovských kopcích, na Babím Lomu, na Býčí skále, na Hřebenáči u Sloupu, na Rudických skalách, na Kelkovických skalách a na Templštýně.

Zveme každého, i neaktivního horolezce, kdo má zájem o naše cvičení, aby přišel mezi nás.

Uctivý svůj dík vzdáváme všem pánům majitelům skal za dovolení, které nám umožňuje výcvik členů.

Další úspěšná etapa v našem klubovním životě je náš Věstník. Podářilo se nám jej vybudovati z primitivních začátků na časopis, který budí zájem i za hranicemi. Dík náleží především všem přispívatelům, kteří nezištně, upřímně a opravdově umožnili svými cennými příspěvky vydávání Věstníku. Dále děkujeme všem inserentům, kteří nám pomáhají krýti režii s vydáváním Věstníku spojenou. Konečně děkujeme všem, kdo nám jakýmkoliv způsobem dali najevo, že souhlasí s naší snahou vychovati ukázněnou obec sportovců-gentlemanů, kteří se budou řídit zásadami při výkonu našeho sportu nezbytnými i ve svém denním životě. Redakce koná toliko svoji povinnost a největší a nejcennější odměnou je jí fakt, že jednají členové podle zásad ve Věstníku hlášených.

Zásluhou našeho obětavého kamaráda A. Altrichtra vzrůstá naše klubovní knihovna. Společně s našim milým kamarádem kpt. Ing. Laiblem sestavil seznam knihovny, který budeme postupně uveřejňovati ve Věstníku. Seznam doplníme pak přehledným číselným katalogem, uspořádaným podle oborů.

Schůzky členů Klubu konají se v Praze vždy v pátek od 18—20 hod. v kavárně Louvre, Národní třída č. 20; v Brně v Bláhově restauraci «Zlatá Praha», Česká 29; v Plzni každou první středu v měsíci, informace podá jednatel odbočky J. Faustus, Fodermayerova 15. O schůzkách v Hradci Králové informuje jednatel J. Pecka, Hradec Králové číslo 609.

Zásluhou obětavého našeho člena pana Jašoura pořádají se při schůzkách v Praze krátké přednášky s diapositivy. Ale i jinak vyvíjí se přednášková činnost, o níž bylo ve Věstníku postupně referováno, uspokojivě. Nejúspěšnější je v přednáškové činnosti brněnská odbočka, která přispěla také neobyčejně účinně propagací našeho ušlechtilého sportu velmi zdařilou výstavou horské fotografie, kterou uspořádala v listopadu roku 1935.

Výbor děkuje všemu dennímu tisku, který podporoval ochotně veškeré klubovní podniky tím, že uveřejňoval o nich zprávy a věcné kritiky.

Ze zahraničních zájezdů uskutečnil se v únoru 1935 zájezd 12 členů pařížské odbočky C. A. F. na Podkarpatskou Rus. Výprava, které dalo Ministerstvo národní obrany, resp. Zemské vojenské velitelství v Košicích, jako průvodce důstojníka, pobyla v okolí Menčulu, Pietroše a Hovorily do 6. března. Před odjezdem členů výpravy do Paříže byla uspořádána 7. března v Praze společná večeře za účasti výboru KAČS, SLRČS a KČST.

Výbor používá této příležitosti, aby zcela věcně konstatoval, že má vždy snahu

postupovali v dohodě se všemi organizacemi, které provozují horolezectví buď výlučně nebo i jako činnost podružnou. Tento postup zachováváme zásadně nejen při všeobecných akcích domácích, ale také i při akcích zahraničních.

Na pátém mezinárodním alpistickém kongresu, který se konal v době od 3. do 7. července v Barceloně, byl náš Klub zastoupen svým čestným členem **Guillerou Albinyanem** z Barcelony.

Mimo jiné bylo na kongresu za souhlasu švýcarského, francouzského a italského alpského klubu usneseno, aby byly vydány **mezinárodní legitimace** pro členy klubů, organizovaných v mezinárodním ústředí. Legitimace, vyhotovená za malý manipulační poplatek, byla by **podkladem k slevám na chatách všech klubů v mezinárodní Unii organizovaných**. Slevy byly by **stejně jako členů domácích klubů**. Němci a Angličané nebyli na kongresu zastoupeni.

V roce 1935 přijal svědomitý a pilný pokladník Klubu **L. Škvor**: na příspěvcích Kč 10.106.—, na zápisném Kč 155.—, za odznaky Kč 169.80, za úroky Kč 1.291.—, na subvencích a darech Kč 3.362.30. Byly tudíž příjmy včetně počáteční hotovosti Kč 1.287.70 a vkladu u poštovní spořitelny Kč 2.323.10 uhrnem Kč 18.695.60.

Vydáno bylo: za tisk a expedici věstníku Kč 8.514.75, za poštovné a výlohy Kč 2.033.70, za tiskopisy a kancelářské potřeby Kč 998.75, za knihy a časopisy Kč 928.55, propagační výlohy Kč 296.30, za lezecké pomůcky Kč 625.20, příspěvek do mezinárodního ústředí Kč 391.—, svazu lyžařů za nálepky Kč 45.10, za různá vydání Kč 255.50. Uhrnem tudíž Kč 14.088.40. Zbylo proto v pokladně na rok 1936 na disposičním jmění: Kč 244.75 na hotovosti a Kč 4.362.45 v poštovní spořitelně.

Vázané jmění Klubu zůstalo nezměněno. Je tudíž: nom. Kč 10.000.—, 5% pokl. pouk. spl. I. XI. 1936 a nom. 15.000.— 5% pokl. pouk. spl. I. III. 1937 a nom. Kč 1.000.—, 5% kom. obl. Mor. Hyp. Banky.

Společnou prací výboru a všech svědomitých členů vzrůstá náš Klub jak počtem členů tak i významem. Před veřejností reprezentuje se však jakákoliv organizace nejen svými **výkony**, ale také **svým tiskem**. A to nejen tiskem **periodickým**, ale i **publikacemi**, které vydali její členové.

V našem Klubu vydal kapitán cvičit. sboru **Janeba** publikaci **«Horolezecká cvičení v Prachovských skalách»** a členové Klubu **Dr. Kroutil** a **Dr. Gellner** **«Horolezeckého průvodce tatranského»**. Autoři obou knih, které jsou ke cti našemu Klubu, dali se do práce s nadšením pro společnou věc nás všech — **pro prestiž a dobrou pověst našeho Klubu**. Když psali první řádky rukopisu, byli **přesvědčení**, že nezbude pro ně **ani haléře honoráře**, má-li být prodejní cena knihy dostupná i méně majetným horolezcům. A přece obě publikace dopsali a vydali. V dnešní materialistické době vyskytne se zřídka příklad takového **nadšení** pro nějakou věc, jaké prokázali autoři obou publikací. Mají ostatní členové našeho Klubu snad menší zájem na prestiži našeho Klubu? Jsou ostatní členové našeho Klubu snad méně obětaví než autoři obou publikací? **Věřím, že nejsou!** Naši kamarádi dali nám práci trvajících měsíce ba léta, kterou my teprve plně zhodnotíme, když si jejich cenné **přiručky koupíme a přečteme**. Jsme to **povinní Klubu, svým kamarádům a sobě**. Nechceme zajisté, aby někteří členové Klubu **pracovali obětavě** pro věc společnou nám všem a my to jen **pasivně přijímali**. Naše **«obět»** bude nepoměrně menší, než obětavost našich kamarádů. Janebova kniha je pro členy za Kč 25.—. Tatranský průvodce vyjde v 5 dílech. Dosud vyšel I. díl. Díl III. vyjde v dubnu t. r. Jednotlivé díly jsou pro členy po Kč 30.—.

Dnes však neklade jen výbor účty o tom, jak hospodařil jménem Klubu, ale jest i **na členech**, aby si **opakovali zásady**, které jsme si vytklí **společně se všemi horolezci světa**, jež nám mají být **zákonem**.

Jsme **všichni vespolek přátelé a kamarádi** a všichni jdeme za **jediným cílem**. Kamarádi hovoří spolu vždy upřímně. Řekněme si tedy po kamarádsku: V horách si určíme vždy jen **takový podnik**, na který stačíme. Vzdát se **neproveditelného podniku** není **hanbou**. Nikdo **nezapomeň** ani v horách na své **vychování a vzdělání**. **Nezpůsobnost a hrubost** nejsou ani **radost** ani **sil**. Jsi-li vůdcem, buďtež měřítkem tvých rozhodnutí **schopností nejslabšího z družiny**. Jsi-li veden, **podívej se vůdci a hled**, aby ses **něčemu přiučil**. **Neodpírejme nikomu pomoci**, kdo jí potřebuje. Hory sblíží své obdivovatele a nedbají ani **různosti rasy** ani **různosti náboženství a společenské třídy**. Horská chata není ani **hotel** ani **hospoda**. Neplatí tam **objemnost tvé peněženky**, neboť před horami máme si být **všichni rovni**. **Nežli a nechlub** se. I ten **nejtěžší výstup** je **maličkostí** proti jiným výkonům, které jsou ku prospěchu všeho lidstva. Pohlížej na hory jako na ráj, do něhož ti **dovolila vstoupit božská prozřetelnost**. **Neruš** ničím jeho **neporušenost a svatost**.

Buď **řádným, svědomitým členem svého spolku**. **Chraň čest svého spolku**, nejen toho, jehož odznak nosíš, ale **celé veliké obce horolezců**, kteří ti otevřeli přístup

k horám, kteří slouží společné myšlence a nejen tvému pohodlí, kteří pracují pro všechny. Budiž pro tebe ctí, že's jedním z nich a že smíš být účasten společné práce.

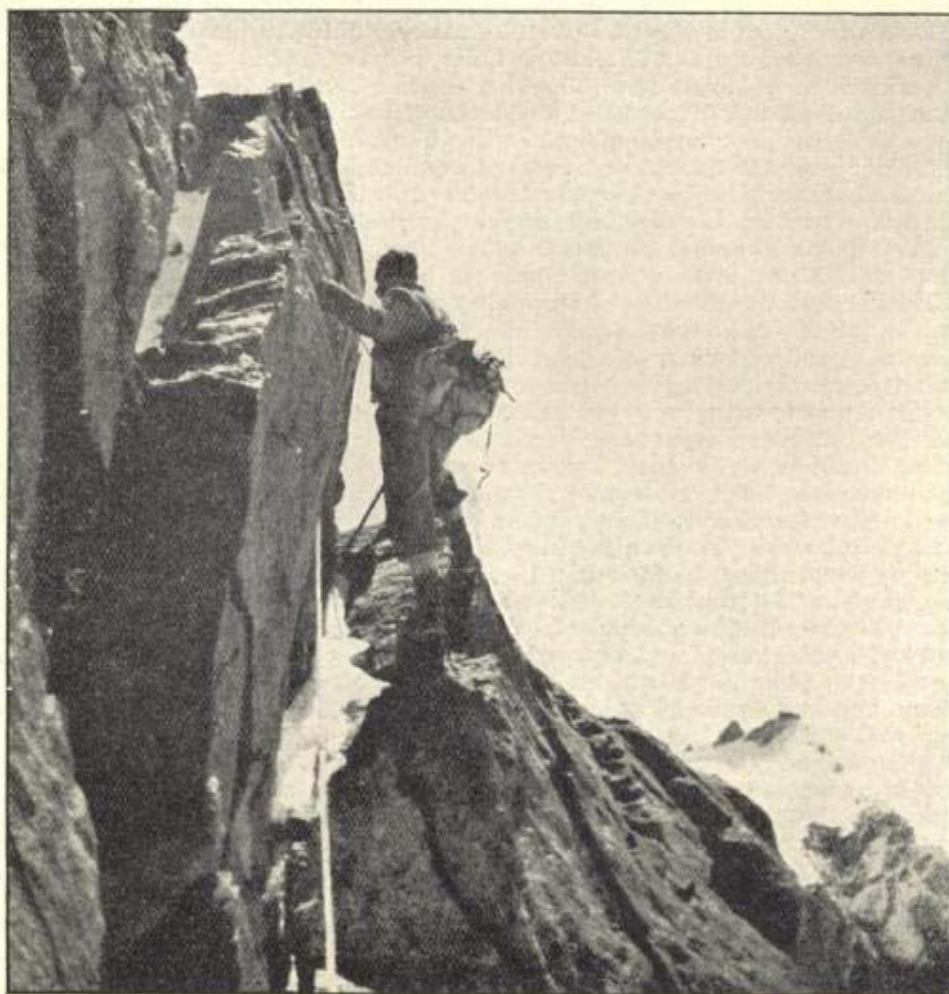
Budme vždy poctiví sami k sobě, neodvažujme se ničeho, co není v souladu se zdravým lidským rozumem, zůstaňme vždy skromní, nenároční a nenápadní.

Nezapomeňme, že je horolezectví zcela zvláštní sport. Netvoří ani rekordy ani nikdo z nás nečeká, až se budeme vracet s tury, že nás přivítá z tribuny burácející potlesk diváků a že nám podá někdo vavřínový věnec nebo nějakou medaili.

Mravní hodnota horolezectví — nejušlechtilějšího sportu našich dnů — je v něm a má být v těch, kdo tento sport provozují.

Hore zdar!

Výbor.

Na záp. straně Dufourova štítu. (Pohled na Signalkuppe).

Foto: Škvor.

V BOUŘI NA SIGNALKUPPE

Švýcarská vlajka na nejvyšším vrcholu Monte Rosy se vesele třepetá a pozdravuje nás až na Grenzgipfel. S Dufourova štítu je k němu půlhodinka vzdušné, skvostnými srázy ozdobené skalnaté hrany. Dívá se příkře do těžké východní stěny Monte Rosy, hluboko do Itálie. Hrana Nordendu se zdá zcela krkolomnou a pohled na Grenzsattel není o mnoho útěšnější. Zeje tam na jihu černo skal, jež se bělají jen sněhem a ledem. A do těch musíme. Není to nejlehčí lezení. Zermattský vůdce Gustav Julen nabádá každým krokem k opatrnosti, důkladně jistí a bedlivě zkoumá každý kámen, na který

máme stoupnouti — skála je zledovatělá. Noha po ní často klouže a je nejistá. Ruce jsou brzo zcrehlé a marné je zahříváme. A o pouhé do hloubky není ani na okamžik nouze. Tvrdím při tom, že téžká je »sluzba« horolezce, zatím co můj kamarád Haken ten sestup označuje za »utrpení malého českého člověka«. To všechno ovšem jen žertem: ve skutečnosti je to krása sama a cítíme radost z každého dobytého metru, jímž se blížíme sice velice pomalu, ale přece jen k sedlu, z něhož nás zdraví několikrát zavýsknutí. To vůdce Alexander Graven tam odpočívá se svým Rakušanem, aby se hned pustili do nového výstupu na Zumsteinspitze, kamž je v patách následujeme.

To je zase ostrá, navátá hrana, někde jen ostří, do něhož se vejde leckde jen stopa horské boty. Cesty je na ní i previs a tehdy je zlá podivná ať na východ do Itálie, či na západní, příkrý sráz švýcarský. Zdá se nám někdy, že se nad těmi hlubinami vznášíme a necítíme se nám tady ani odpočívati, ac po tom mnohou toužíme.

Zumsteinspitze je 4.573 m vysoká hora, s jejíhož vrcholu je nádherný pohled na italskou stranu, na ledovec Macugnaga. Ale tici to tu. To není již ta krásná slunná pohoda Dufourova štítu. Julenův zrak pátrá po obloze, starostlivě se rozhlíží a chvíli přemýšlí, jakoby vážil zjištěná fakta. Pak se jeho tvář zachmuří, čelo potáhne mráček, nevěstící nic dobrého. Obloha nějak ztoute, vítr je stále silnější a za chvíli vidíme i my tezkou cionu na Signalkuppe, již dříve vytusil Julen. A už pelášíme hlubokým sněhem dolů, nejprve opatrně po navátých převisech, pak bezstarostně měkkými závěsemi. Nahoru k Signalkuppe to nijak rychle nejde, sníh se boří, ac zapadáme do stop Gravenovy dvojice, zmaná nás i únava i výška. Jen chvíličku postát a pooddechnouti — ale kdežpak! Vůdce pobízí, ukazuje na sinnou oblohu a má pravou. Jen vejde do chaty, jež je přilepena na obnažené skalisko, začíná do oken sekati led.

Capanna Regina Margherita je nejvyšší horská chata Aip a celé Evropy vůbec. Tiskne se 4559 m vysoko ke skále, viditelná široko daleko. Je malá. Předstí, ve které je věčně zima a v níž se člověk nezdrží ani vtefinu zbytečně. Kuchyň s jídelnou je dohromady: dlouhý stůl, dvě lavice, pár židlí, kamna, police se zásobami a lavice s nádobím. Kromě toho se do té sednice vejde ještě pár lidí, ale nesmí se mnoho rozháněti. »Ložnice« jsou dvě pryčny nad sebou, s hromadou příkrývek a místem asi pro 12 lidí. A pak je s tou chatou spojena ještě meteorologická observatoř, do které nesmíme a jež pro nás tedy neexistuje. Chata je majetkem Clubu Alpino Italiano a spravuje ji dobromyslný Tahán, úslužný člověk, ochota sama. Vaří hneč čaj, ze sněhu. Vleče ho dvě rozměrné pánve a na každé je ho velikánská bílá čepice. Pánve zasadí do otvorů v plátech, kterými šlehají plameny. Syčí to, syčí, ale nez se nadějeme, vaří se voda kлокotem. Čaj rozehtívá, teplo je i v podstatných bačkorách, jež patří k pohostinství chaty. Vykládáme obsah tlumoků a zařizujeme se po domácku. Dobrou náladu máme, i když to venku nepěkně touká a bubnuje do oken. A pak ještě nevíme, že tady uvízneme na plných šestatřicet hodin.

Je rázem tma, poněvadž okna jsou záhy zalepena sněhem. Julen hledá elektrický vypínač a tváří se, jakoby to myslii doopravdy. Petrolejová lampa rozlévá po nás útulné světlo a kamarádkou naladu. Graven jí postavil na obrácený hrnec, sesedáváme se ke stolu, jako jedna rodina: jizba je hned vřidnějši. Pět je nás: dva Čechoslováci, jeden Rakušan a dva Švýcaři, nejlepší zermattští vůdci. Itala v to nečítaje; ten stále coši kuti v přitmi koutu u kamen a poněvadž má na nich dnes málo místa, bere na pomoc petrolejový Primus. Ke každému slovu přidá široký úsměv a dělá nám pomýšlení.

Hovor se točí kolem Monte Rosy a našeho výstupu na Pic Duour. Vůdci klasifikují dnešní sestup na Grenzsattel jako velmi obtížný. Obecná je spokojenost s rozhledy a pěkným slunným dnem, který se teď pohřichu změnil v takový nečas, lze-li toho výrazu užiti pro sněhovou bouři, jež stále roste a mohutní. Ještě, že nás zastihla pod střechem! Nárazy vichru jsou tak prudké, že způsobují někdy rány, které jsou s to, soutěžit úspěšně s hromobitím. Ano, také hrom bije do Monte Rosy a je to tak blízko, že jsme přesvědčeni, že je to zrovna vedle chaty. Jaképak to asi venku je? Julen všim úsilím otrhuje přimrzlé dveře, ale jen se mu to podaří, už mu je vichr vyrval z ruky — prásk — a už jsou znova přibouchnuty. Z nás jsou však v tom okamžiku sněhuláci, plná ústa, oči, nos. Na podlaže skoro závěj, sníh až vzadu na protější stěně. Ne, s tímhle nejsou žerty: nešťastný tvor, který by se v takové čině ocitl venku.

Znovu jsme u kamen, opět srkáme horký čaj a nasloucháme Gravenovi, který se rozpovídává o svých bohatých zkušenostech v horách, o Janebovi, Pilnáčkovi, Schierovi a to je líčení tak poutavé, že nás už nerozladuje, když se chata otfásá v zákla-dech — bouře běsní znova. Naléháme, aby vypravoval znova a znova.

»Tak vám povím« — dává se zase do hovoru král švýcarských vůdců — »jak mohou mít malé příčiny velké následky. Anebo, jak mohl váš Janeba přijít o život. To jsme jednou — v roce 1932 to bylo — spali po výstupu na Weisshorn-hütte a zaspali. Budík nás nezbudil a proto nás při traversi severovýchodního svahu

Weisshornu zastihlo již plné slunce. A to je na srázu, exponovaném tolik padáním kamení, velmi nebezpečná doba. Sestupovali jsme navzáni ve dvou skupinách: já, Pilnáček, Janeba a Schier s mým bratrem Aloisem. Počasí krásné, slunce hřálo, teplo bylo. Nic zlého netušíme, míříme na Bieshorn. Schierovi pojednou napadne, podívati se k obloze. Ptáka vidí, dravce nějakého: pouští se střelbitě k zemi.

Vteřina je někdy dlouhá doba a v té poznává ohromený Schier, že je to kámen, padající právě na nás. Ani hlásku nemohl vydati ze staženého hrdla: s úzkostí seznává, že letí právě na Janebovu hlavu. Janeba však v kritickém okamžiku instinktivně zvedá píkl, který mírní strašlivý náraz: píkl ohnut, ale Janeba stojí živ a zdrav. Ani on neměl času vykřiknout, ani uskočit, když uslyšel nad sebou zlověstné zasvištění roztočeného kamene. Ten se otfel, sražen, jen nepatrně o rameno a teď se s rachotem řítí dolů. A za ním hejno oblázků, z nichž jeden našel Aloisův tlumok, jiný záda Pilnáčkova. Tehdy měl Janeba neuvěřitelné štěstí. Bylo to právě na místě, kde zahynula za podobných okolností v lavině populární německá alpistka Eleonora Hasenclever, jež se v zápětí zřítíla a dnes leží tam dole u nás, v Zermattu na hřbitově...»

Zpovídám se ze své lásky k zermattskému idylickému hřbitovu, do něhož se dívá tolik krásně Matterhorn a na němž odpočívá mnoho znamenitých horolezců. A poněvadž znám ta jména nazpaměť, přicházím brzo i na Edmunda Perrena.

«O tom vám také něco povím» — pokračuje Alexander Graven, když doburácelo nové dunění hromu. «A to proto, že při jeho smrti byl také Janeba. Perren byl můj švagr a v osudném únoru r. 1930 vedl společně s mým bratrem Aloisem skupinu lyžařů na Gornergrat. Pod Riffelbergem je překvapila lavina a zasypala. Když přišla nešťastná ta zpráva a telefonické volání o pomoc do Zermattu, byl náš hotel Triftbach vzhůru nohama. Záchranná expedice byla brzo pohromadě, Janeba mezi prvními. Vyrazil jsem

zoufale napřed, ale u Findelenského mostu mne někdo dohání: Janeba. Obava o lidské životy nás hnala tolik, že jsme ostatní předejeli o dobrou půlhodinu. A když jsme pak vpadli do hotelu na Riffelalpe, byli všichni přítomní překvapeni a závodník Lantschner, dříve tam s celou filmovou společností, se udiveně ptal kde jsme se o neštěstí dozvěděli, když do Zermattu telefonoval teprve nedávno.

Zasypaní byli již zatím vytaženi: Adolfovi urvala lavina obě lyže a Perrenovi život. Ten se chtěl chudák zoufale zachytit drátů několik metrů vysokého a v zimě zapadného vedení elektrické dráhy na Gornergrat, ale minul je... Tak zahynul velmi dobrý zermattský vůdce« končí smutný příběh Graven. Chvilí mlčí, několikrát zadýmá a náhle, jakoby si na něco vzpomněl, povídá: »Jen se zeptejte Janeby, co umí lavinal! Zhlédl jsem ho jednou téže zimy pěkně zmuchlaného: kdepak máte hole? Čtyři sta metrů ho valila s Oberrothornu, několikrát byl zasypan, ale po úporném zápasu, s nasazením všech sil — všecek potlučen — přece jen na světle božím. A to si vyjel na takovouto turu sám!«

Mávne rukou, opět se odmlčí a zastýská si: »Těžký je život horského vůdce. Copak svobodným je hej. Ale ti ženatí! Loučí se se svými dětmi pokaždé tak, jakoby je viděli naposledy. A můj bratr Alois šel v den pohřbu našeho otce na Matterhorn!«

Je překvapen, že o tom vím. A ještě více, když mu říkám přesné datum, 26. července 1934, a když jmenuji mladoboleslavského dra Sýkoru, který s ním tehdy ten výstup na Matterhorn podnikl. Je dojat, když vypravuji, kterak bylo tenkrát milé zermattské náměstíčko plné smutečně ustrojených Zermatanů. Uprostřed před kostelem katafalk s mrtvým Gravenem, obklopený syny a mužskými příbuznými — všichni s obnaženými hlavami. Dcer zesnulého tu není: ty se tísní v hloučku ostatních žen.

Dokončení.

Grenksattel, Zumsteinspitze, Signalkuppe.

Foto: Škvor.

NAŠE TATRANSKÉ HOROLEZECTVÍ

Něco kritiky.

Rozvoj československého horolezectví ve Vys. Tatrách za posledních několik let lze pozorovati s jedním okem se směřujícím, druhým plačícím. Musíme být rádi, že aspoň kvantitativně jsme v Tatrách předstihli všechny ostatní národy, že je nás tam nejvíce. Množství Čechoslováků, které naše hory navštěvuje nám pak dává naději, že i kvalita jimi docílených horolezeckých výkonů se zlepší. Medaile má ovšem také svůj rub: Každý příliš rychlý vývoj má své vady, vady, které se odstraní jednak časem, jednak záměrnou nápravou — výchovou. Vytknou-li v dalším některé z těchto vad našeho tatranského horolezectví, pak musím předestlati, že nechci kárat nikoho, ani jednotlivce, ani korporace, nýbrž konati jenom zdravou sebekritiku.

1. Československý tatranský horolezec. Pro tatranské horolezectví nám schází tradice. Češi a Slováci sice před válkou porážnu do Tater chodili, vykonali také sem a tam některý výstup horolezecký, ale v průzkumu Tater hráli vedle Poláků, Němců a Maďarů úlohu zcela podřadnou. Vlastní český alpinismus tihl jedině do Alp, kde si získal — zvláště v Alpách slovinských — dobrého jména. Do Tater přední čeští horolezci před válkou nechodili. Po válce vyslal KACS, tehdy — nemýlím-li se — odbor Svazu lyžařů několik svých členů do Tater. Slezli mimo jiné za těžkých poměrů povětrnostních Žabiho koně. Pak přešlo téžiště horolezecké činnosti československé na nově se ustavivší slovenský spolek JAMES, který zvláště v prvních letech byl velmi čilý a měl dosti veliký kádr výkonných horolezců. Nakonec začala horolezectví v Tatrách organisovati naše nejsilnější turistická korporace — KČST — prostřednictvím své tatranské komise. Od té doby datuje vlastně vzrůst československého horolezectví v Tatrách do šifky. Chybou tohoto vývoje bylo — a jest — že se náhle, bez přechodu, vytvořila velká armáda alpinistů z nehorolezců. Tito noví horolezci přeskočili několik vývojových stupňů — chůzi v dolině, pro vedení lehkých přechodů, výstupy na snadno dosažitelné vrcholy, na které nevedou cesty — a začali hned s «lezením». Jaký div, že teď máme v Tatrách množství mládeže, šplhající po skalách, a tak málo horolezců, lidí zkušených a obezřetných, způsobilých tělesně i duševně pro samostatné provedení tur. Jaký div, že tato četná šplhající mládež si neosvojila — a nemohla si osvojiti — vystupování, jaké se sluší na horolezce, že se ne naučila hlavně dosud skromnosti, již se nabude dlouholetým stykem s majestátní přírodou velehorskou a srovnáním vlastních výkonů s výkony jiných. K tomu poslednímu příznačný příklad:

Přišel jsem letos za pochmurného dne na tatranskou chatu. Bylo plno, neboť kolem pršelo, ve vyšších polohách — bylo to v září — sněžilo. V chatě nepopsatelný kluk, jeden mluvil přes druhého. Pak přišli ještě dva mladíci. Hodili na zem bafochy až kovové předměty, které v něm byly, finčely, pak se jeden z nich obrátil kolem, zda všichni naslouchají a tázal se svého druha hlasem stentorským: «Pepo, kde máš ty háky?» Načež jeho druh vytáhl z bafochu prstenec aspoň 30 háků, dost, aby člověk mohl vystoupiti sev. stěnou Cima Grande a dvě obrovská kladiva. Uctivé «... ach...» se ozvalo ze všech úst. Pak jsem se dozvěděl, že tito dva hrdinové jsou úplní «greenhorni», účastníci střední skupiny horolezeckého týdně, v němž jako nejtěžší výstup, pěkně na vůdcovském laně, měli zdolat Vých. Vysokou hřebenem od Prielomu. To se jistě nemusili tahat s takovou spoustou železa. Téhož dne odpoledne jsem v husté chumelenici šel pod jižní stěnu Široké věže, na kterou vystupovali vůdce Matyáš Nitsch s p. Wienerem a jednou dámou. Vysoko ve skalách jsem zaslechl třesk háků. Přes Červenou lávku a obvyklý jihových. hřeben jsem pak vystoupil na vrchol. Těsně pod ním jsem se s onou trojicí setkal. V nejvyšší třetině stěny, nad výklenkem, v němž je krabice s visítkami, byli překvapení metelci. Odtud byl každý metr bojem o život s mokrou a brzy i zledovatělou, i za dobrých poměrů velmi těžkou skalou. Se skřehlými a do krvava roztrhanými rukama, v roztrhaných lezečkách se probíjovali k vrcholu. Sestup téměř na boso — okované boty měli pod stěnou — po skalách obvyklé cesty, sněhem pokrytých, musil pro ně být trýzní. Vedle dámy jsem se já — odpočatý, v suchých šatech a dobrých botách — při společném sestupu skoro styděl. Pod stěnou schovali své «nářadí», zbytky lezeček, lana, háky, kladivo, do bafochu, aby vypadali jako obyčejní turisté. Nitsch sestoupil s dámou přímo do doliny, Wiener šel se mnou do chaty. Seděl tam u kamen, mlčenlivý — jediný, který se toho dne mohl pochlubiti výkonem — mezi směsicí začátečnicků, kteří — zcela rozumně za takového nečasu — z chaty nevylezli, ale zato měli plná ústa stěn, komínů, převisů...

Dobrá kus víny na tomto nedostatku sebekritiky a skromnosti u naší mladé gene-

race horolezecké má také horské písemnictví. Přiznávám, že se tu leccos zlepšilo: Před několika lety uveřejnil ještě přední turistický časopis beze všeho popis výstupu na Jahňací štít od Kopského sedla, líčený pisatelem jako boj o život a smrt. Mluvilo se tam o lištách, na které bylo sotva lze opřít špičku nohy, o komínech, v nichž lezci zamrazilo a o stěnách, při jichž slezení ucítili van smrti. Vedoucí byl přirovnáván ke kamzíkům a oriům a naivní čtenář musil nabýti dojmu, že krotký, místy mírně těžký jižní hřeben Jahňacího je nějaká rafinovaná past na lidi. Tak zlé to teď už v našem písemnictví není, ale mnohé připomíná ještě nedávnou zcela nekritickou dobu. Opět příklad: Vloni v létě slezli naši vůdcové Glatz, Hudyma, Zámkovský a Polák Stan. Motyka vých. stěnu Zamarly. Jistě velice krásný výkon, k němuž lze lezcům jen blahopřátí. Zato postaraly se naše noviny o to, aby radost z dosaženého úspěchu byla u každého soudného člověka zkalena. Nejdříve výška stěny: V novinách se mluvilo nejdříve o 300, později o 250 m. Ve skutečnosti jest nástup k vých. stěně Zamarly ve žlebu, vroubícím patu slavné jižní stěny Zamarly, vysunutou ztatečně do suti doliny. Jest tedy výše než nástup ke klasické jižní stěně, která však měří jen 120 m výše. Z toho vyplývá, že východní stěna musí býti nižší než jižní a má také ve skutečnosti nanejvýše 100 m. Proč tedy 3krát zveličovat, když přece i průstup 100 m vysokou kromobýčejně těžkou stěnou jest už výkon vrcholný? Pak význam výstupu: Vých. stěna Zamarly nebyla jistě nikdy velikým problémem tatranským, jakými v letech poválečných byla sev.-vých. stěna Rumanova štítu, přímá sev. stěna Malého Kežmarského a zvláště záp. stěna Lomnického. K tomu byla příliš zastrčená, příliš utlačená sousední, krví zbrocenou, ideální jižní stěnou Zamarly. Přesto líčily noviny výstup jako jeden z uhelných kamenů průzkumu Tater. Při tom měl prim náš výpravově nejkrásnější turist. časopis, jinak tak seriosní »Zimní sport«, v němž průstup vých. stěnou Zamarly byl postaven jako pendant ku zdolání sev. stěny Grandes Jorasses, která též padla v letní sezoně 1935. To už přesahuje všechno. Sev. stěna Grandes Jorasses, 1.000 metrů vysoká stavba z ledu a zledovatělých skal, o strašlivých obtížích objektivních, o kterou se skutečně po desetiletí nesčetněkrát pokoušeli horolezci všech zemí, byla posledním velkým nerozřešeným problémem Alp. Její zdolání — toť puntík za objevitelskou činností v Alpách i když snad zbývá několik neslezených stěnek v lezeckých rájích sev. vápencových Alp či Dolomit. Ze 4 prvolezců vých. stěnou Zamarly znám dobře pp. Hudymu a Zámkovského, kteří patří k sympatickým postavám tatranským a k zaslouženým tatranským záchrancům. Smějí se jistě se mnou všem těm nejapnostem, které se o jejich výstupu v novinách napsaly a těší se bez ohledu zda se jedná o problém srovnatelný se zdoláním sev. stěny Grandes Jorasses či jen o kromobýčejně těžkou tatranskou lezení, z krásného svého výstupu.

2. **Tatranští vůdcové.** V posledních letech byl dosavadní domácí vůdcovský stav, rekrutující se z občanů z vesnic podtatranských, zvláště Nové Lesné, doplněn několika členy, kteří vyšli z kruhů amatérských. Totéž provedl před lety i DŮeAV, když najmenoval vůdci několik nejlepších lezců mnichovských, vídeňských, inšpruckých a jiných, dosavadních amatérů, a dělá to dosud Club Alp.no Italiano. Toto opatření KČST bylo nutné, ježto domácí vůdcovský sbor byl bez své viny v úpadku. Prapříčina tohoto úpadku tkvěla v nedostatku cviku. Po válce se rozmohlo chození bez vůdce tak, že tatranští vůdcové prostě již nebyli sjednávání pro pořádné těžkou turu. Vedli stále jen obvyklými cestami na Gerlach, Lomnický, Ladový a Vysokou a stali se bezpečnými chodci, nikoliv horolezci. Vůdcovský sbor také přestál, k tomu, aby se cvičili bez turistů na těžkých výstupech, scházela jeho členům iniciativa. Intuse nové, sportovní krve byla tudíž něčím chvalitebným. Také výběr amatérů, kteří měli vůdcovský sbor doplnit, byl tatranskou komisí KČST proveden šťastně. Nové uspořádání má však dva kazy: Noví amatérští vůdcové si neuvědomili, že převzetím placené funkce vůdcovské přestávají býti sportovci, že musí vlastní své zájmy dáti úplně stranou a sloužit jen a jen turistovi, jako šofér majitelů auta, bez chledu, jestli příkazy »pánovy« se jim líbí nebo ne. Kromě toho provoz vůdcovské služby zbyrokratizoval. Dovodím opět na příkladech, co tím míním:

Dva páni z Brna, nehorolezci, ba ani ne přátelé hor, chtěli prostě vystoupiti na Gerlach, aby se dostali na nejvyšší bod republiky. Zatelefonovali si pro vůdce a objevil se jeden z nových vůdců, jeden z bývalých nejlepších amatérských lezců tatranských. Měl vystoupiti Batizovským žlebem. Vůdce, který dříve se nikdy nepáral s tak jednoduchými výstupy jako je procházka na Gerlach z Batizovské doliny, spletl si žleb a vedl své turisty některým jiným, s Batizovským žlebem paralelním kuloárem. Když letězy stále nepřicházely a obtíže se zvyšovaly, poznal, že je na nepravé cestě. Řekl to svým turistům, ale navrhl, aby se týměž kuloárem dále vystupovalo, že udělají »premiéru«.

RADYNĚ, ELDORADO PLZEŇSKÝCH LEZCŮ

Nejen v naší republice, ale všude ve světě, vybaví se při zmínce o Plzni představa požehnaného moku, který se již po sto let nazývá Plzeňským Prazdrojem. Jako Plzeň proslula v pijáckých kruzích svým řízným mokem, tak v alpistických kruzích svými radyňskými skalami.

Plzeňské okolí pyšní se mnohými lezeckými skalami. Nejproslulejší a Plzni nejbližší jsou skály vrchu starobylé Radyně, ozdobené stejnojmenným hradem z dob Karla IV. Svěrázná silhueta Radyně je viditelná z dalekého okolí i ze Šumavy. Radyně je vzdálena od Plzně asi 2 hodiny. Kdo nechodí rád pěšky, může jeti na Radyni vlakem do stanice Starý Plzenec. Odtud je ku skalám asi půl hodiny pohodlné chůze.

Radyňské skály neměly původně zvláštních jmen. Časem se vžila tato označení: Velká skála, Dubová stěna, Svatební stěna, Komínky, Hadí korunka. Ostrá hůrka či Matterhorn.

Každá z uvedených skupin má zvláštní osobitý svěráz. Všechny, mimo Velkou skálu a Matterhorn, jsou ukryty v lese, takže veřejnost a turisté jich skorem neznají. Pro plzeňské lezce jsou pravým diadémem, jehož drahoukamy jsou rozhozeny do svěžích hájů a palouků radyňského polesí.

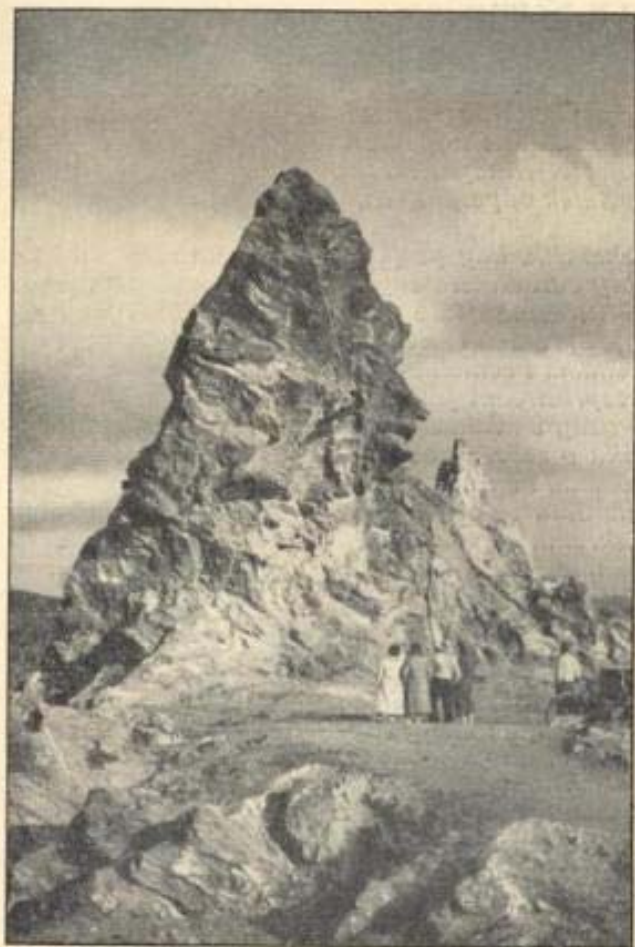
Největší a nejdůležitější ze všech, Velká skála, triumfuje nad lesy, vzdorně zdvihajíc čelo proti hradu, s nímž tvoří dvojitý vrchol, skorem stejné výše.

ZVLÁŠTNOSTI SKAL

Všechny skály, mimo Matterhorn, jsou z buližníku, pestrého, hladkého, velké tvrdosti. Jest to kámen, velmi pomalu větrající. Hladkost kamene zvětšuje námahu lezení, což platí zvláště o stěnách. Rozčlenění skal je bohaté, ale komínů je málo. Příkrost skal je příslovečná. Pro nejnáročnější je po ruce řada převěsů, dnes již rozřešených. Výše skal pohybuje se kol patnácti až dvaceti metrů. Pro slaňování je mnoho vhodných míst. Půvab skal zvyšují ojedinělé kleče. Plzeňští alpisté usilují, prostřednictvím vlivných osob v městské radě v Plzni, o prohlášení celého obvodu skal i Radyně za zákonem chráněnou rezervaci. Radyně patří k obci Starý Plzenec, kterýž nemá dosti pochopení pro její přírodní krásy.

Ostrá hůrka u Plzně
(Plzeňský Matterhorn).

Foto: J. Černý, Plzeň.

KRÁTKÝ POPIS SKAL

1. Velká skála. Masiv značné rozlohy a srázných stěn, spadajících k východu a jihu. Nejoblíbenější lezecká zahrádka plzeňáků. Zde začínali před třiceti lety naši průkopníci Arna Juránek, † Eman Kabát a spol. Dva tucty různých výstupů probíhají skalami. Ač se zdá nemožno něco nového zde nalézt, přec občas přicházejí naši nejzdatnější s novými prvovýstupy.

2. Dubová stěna. Malý skalní ostroh mezi Hradem a Velkou skálou. Pokrytý terčovkou zelenou. Severní svahy. Při vlhkém počasí nebezpečné kluzkostí.

3. Svatební stěna. Mohutná skalní tvrz, skrytá v lese poblíže radyňské studánky. Po prvé slezena r. 1929. Zajímavá svým ohromným převěsem. Rozčleněna v několik úseků. Řada lezeckých možností objevena teprve v posledních letech.

4. Komínky. Žebrovitý výběžek radyňského ramene, k Plzni běžící. Školní skály. Oblíbený terén pro začátečníky. — Nedaleko odtud, v souvislém hřebenu, je perlička radyňských skal:

5. Hadí korunka. Těžké stěnové a převesové problémy, vyřešené již před dvaceti léty.

6. Ostrá hůrka (čedič), zvaná též Matterhorn, jemuž tvarem v miniatuře v ničem nezádá. Zimní rejdiště nejvytrvalejších lezců. Napadne-li sníh na Radyni, jež má značnou nadmořskou výši, přestěhují se sem poslední vytrvalci, kteří cvičí každé neděle. Ostrá hůrka je tak příkrý a převislý trojboký jehlanec, že sníh nemá se skorem kde zachytit. Ostrá hůrka je Plzni nejbližší, vzdálena od konečné stanice elektrické dráhy na Slovanech asi 1 hod. chůze.

Plzeňští horolezci prozkoumali během desetiletí všechny skály západních Čech, ku př. u Zdic, u Svaté, u Svihova, u Rokycan, Dobřiva, Heřmanovy hutě, na Šumavě atd. S výjimkou Bořeně u Bělíny, který je ale 120 km od Plzně vzdálen, nenalezli vhodnějších, zajímavějších a bližších skal. Radyňské skály jim přirostly k srdci. Proto nikdy neopomínají zavést k nim vzácné návštěvníky, kteří občasné do Plzně přijedou. Skály počtíli svojí návštěvou oba první předsedové KAČS, zesnulý MUDr. Jaromír Pečírka a nynější, stále mladistvě výkonný, Rudolf Pilát. Dále byli zde Tita Pia z a nyní také již zvěčnělý Emil Solleder.

N. Lang.

SLOVO K CVIČITELŮM

Bliží se jaro. Brzo odložíme lyže a půjdeme do skal. Při jarních cvičeních bývá příliš začátečníků největší. Proto jest povinností nás zkušených, abychom se právě v této době věnovali nováčkům co nejvíce. Nikdy není dost těch, kdo mají nejen dobrou vůli, ba i zkušenosti, ale také dostatek odpočívání, abychom jim mohli svěřit výcvik nováčků.

Pro začátečníka jest nejdůležitější okamžik, kdy po prvé vstoupí do skal. Buď ho získáme pro horolezectví nebo jej navždy odradíme. Vždy to závisí na cvičiteli, jehož péči byl nováček svěřen. V žádném sportu neplatí tato zásada tak důsledně, jako při horolezectví. Buď vyvoláte v nováčkově při prvních cvičeních sebedůvěru, nebo ovládnou strach, který pak již nesnažno překonává. Pochopíme-li provozovat jakýkoliv sport, není subjektivní pocit nebezpečí tak bezprostřední jako při horolezectví, kdy přistupuje začátečník po prvé ke skále skoro vždy s nedůvěrou. Jest proto úkolem cvičitele, aby hned s počátku vzbudil důvěru žáka v sebe a důvěru k cvičiteli. Podaří-li se to cvičiteli, je značná část jeho úkolu vykonána, tak už jen státi, aby pokračoval v technickém zdokonalování nováčka, neustále však se při tom přesvědčoval, zda odpovídá lezecký program jejich technickému pokroku. Byli-li některý lezecký výkon nat silou začátečníku nám svěřených, pak zaradíme, zcela nenápadně, nějakou tenčí partu. Utváříme tím sebedůvěru svých svěřenců.

Chceme-li získati někoho trvale pro krásný lezecký sport, který jest průpravou k alpismu, musíme postupovati opatrně. Snažíme se, abychom poznali povahu svých svěřenců co nejlépe. Pomalu a postupně v nich pak vzbuzujeme touhu k zaořadování vždy těžších výstupů. Při tom je však učíme, aby správně hodnotili svůj výkon a aby se zejména nepřeceňovali. Ani v žertu nesnižujeme nikdy výkon svého svěřence. Nikdy nepoukazujeme na rozdíl mezi výkonem svým a výkonem svého žáka. Na chyby, jichž se náš svěřenec dopustil, taktně ho upozorníme. Pravý alpista není příliš hovorný. Nevzbuzovalo by to ani přílišnou důvěru jeho žáka. Přesvědčovati někoho o jeho technické nedokonalosti tím, že ho pošleme na nějakou těžkou variantu, která je nad jeho schopnost a díváme se pak za všeobecného veselí, jak se drě, odporuje nejen zásadám alpinistiky, ale i okusu. Věci ani cvičenci tím nepostoužíme. Naopak.

Hned s počátku potlačujte u začátečníka závoditost. Nesnaží se s uslechtilým, krásným horáckým kamarádstvím alpismu. Vychovávejte ze svých svěřenců horolezce alpinisty a nikoliv sportovce. Buďte jim laskavými učiteli a nikoliv trenery.

Alpismus není sport. Horolezectví, které jest jeho hlavní technickou složkou, může se však snadno zvrtnouti, vidíme-li jen v něm konečný cíl. Nemůžeme ovšem při cvičení ve skalách vychovávat alpinisty. To je vyhrazeno veterorám a životu v nich. Vychováváme však své svěřence nejen k technické dokonalosti, ale tak, aby jejich duševní a povahová příprava dovolovala, aby se stali alpinisty, až přijdou do hor.

Hory vyžadují často největšího vypětí sil tělesných i duševních. Člověku našich dnů, zvláště v klidných dobách, se naskytá příležitost, aby prokázal, mnoho-li a které ze ctností, jež byly, jsou a budou vždy ozdobou rytířů a hrdinů, v něm zůstalo. Alpista a gentleman mají být synonyma.

Snažíme se přiblížiti své žáky co nejvíce k této metě. Při tom pozorujeme však i sebe, zda je naše chování v souladu se zásadami pravého alpismu.

Nováčkům, kteří k nám letos na jaře přijdou, věnujme se úplně. Nelitujeme času. Budme si vědomi odpovědnosti, k níž nás cvičitelský úřad zavazuje.

Ne vychováváme pak jen dokonale technicky vycvičené lezce, ale i lidi, kteří si dovedou i v našich těžkých hospodářských poměrech, ušetřit příslušnou částku, aby mohli jet do hor. Zamilují si hory a vždy se budou s touhou a láskou k nim vraceti.

Neposuzuje se láska k horám podle nějakých vrcholných výkonů, ale jeví se v neutuchající touze, kterou své obdivovatele vábí. Hory jsou věčná milenka všech, kteří touží v prostřednosti dnešního života po okamžicích boje a zápasu, které nejlépe přezkouší vlastností jejich ducha.

Všichni, jimž bude letos svěřen výcvik nováčků, snažíme se vychovati nejen dobré lezce, ale zasejme jim do srdcí i lásku k horám. Ryzí, uslechtilé povahy pochopí naši snahu a půjdou pak sami cestou, kterou jsme jim naznačili. Naši odměnou pak bude, že nám před očima dorostou v pravé, statečné alpinisty.

Rozmnožíme tím řady uslechtilých lidí, jimž se odvědují hory za to, že je milují, tím že jim vtiskují v duše nesmazatelnou pečeť vzácné vyrovnanosti a klidu.

UŽIJETE DALEKO VÍCE, BUDETE-LI DO HOR JEZDITI VLASTNÍM
AUTEM NEBO MOTOCYKLEM!

Pište si ještě dnes o prospekt:

ZBROJOVKA ING. F. JANEČEK,
PRAHA - NUSLE II.

JAWA pro radost
a
pro užitek

Dokonalé
suché palivo a vařiče
pro turistiku a sport.

V. J. ROTT a. s. v Praze,
Malé náměstí číslo 142.

Pro každý sport v zimě i v létě
vybaví Vás odborně a levně

SOKOLSKÁ PRODEJNA ČOS.

Praha III. Tyršův dům

KIWI DĚLÁ DIVY

KIWI průmysl,
Hlavín - Praha Příkopy 27.

Spolehlivým
průvodcem

jest Vám vždy všestranné po-
jištění úrazové, odpověd-
nostní a životní u

SLAVIE,

vzájemně pojišťovací banky.
Praha-Brno-Bratislava.
Zástupci ve všech místech RČS.

Doporučujeme
k uzavěru všech druhů pojištění.

Horolezecký průvodce po Vysokých Tatrách, III. díl.

V červnu minulého roku vyšel nákladem firmy Orbis, Praha XII, Fochova 62 první díl **Horolezeckého průvodce po Vysokých Tatrách** z pera našich členů, dra Kroutila a dra Gellnera z Brna. Obsahoval část všeobecnou a západní část Vysokých Tater od Kriváně po Čubrinu. Z nakladatelství přichází nám nyní zpráva, že třetí díl průvodce

je v tisku a má vyjít v jarních měsících. V tomto třetím dílu jsou popsány výstupy v oblasti sahající od sedla Váhy po Polský hřeben. Je to oblast poměrně nejnávštěvovanější v Tatrách, v okruhu tří důležitých chat: u Popradského plesa, pod Rysy a Slezského domu. Mengusovskou dolinou navazuje přímo na oblast popsanou v prvním dílu. Všechny výstupy provedené r. 1935 na Vysokou, ve skupině Ganku, Zlobivé a v masivu Gerlachu jsou zde uvedeny, výstupy z nejkrásnějších dolin v Tatrách, Zlomisk, České a doliny Kačí. K vůli zajímavosti uvádíme, že v novém průvodci je popsáno nejméně dvakrát tolik výstupů, než bylo v německém průvodci Komarnického z r. 1918.

Díl třetí bude též objemnější než díl první.

Upozorňujeme opětovně naše členy, že je jejich povinností objednat a zakoupit si chystaný díl průvodce a propagovat jej v kruzích zájemců. První díl došel velkého uznání, a to nejenom v horolezecké veřejnosti naší, nýbrž i v zahraničním odborném tisku. Zmiňujeme se jen o velmi příznivých kritikách v polských časopisech »Taternik« a »Wierchy« z minulého ročníku.

Jenom bude-li zájem o průvodce co největší a dosavadní díly prodávány, přistoupí nakladatelství Orbis k tisku dalších dílů. Čtvrtý a pátý díl jsou též připraveny do tisku. Výlohy s nákladem jsou totiž značné, a to vzhledem ke složitému způsobu sazby a k četným náčrtům v textu. Jen hromadným odběrem díla umožní naši členové vydání úplného průvodce, kterým se budeme moci representovat před cizinou.

Prosíme též naše členy, a to ty, kteří již subskribovali v loňském roku, aby písemnými dotazy, řízenými na nakladatelství, dali na jevo svůj zájem o dílo a uspišili tak vydání dalších dílů průvodce.

A. F.

Z P R Á V Y K L U B O V N Í

President-Osvoboditel T. G. Masaryk zaslal Klubu na přepis, který mu byl předložen, když se vzdal úřadu prezidenta republiky, poděkování.

Poděkování, na němž je reprodukována fotografie pana prezidenta Masaryka, bylo uloženo do archivu, jako cenná památka.

Úmrtí.

Primář docent MUDr. Josef Rejsek, zakládající náš člen, stal se obětí překotného tempa moderní techniky, pro níž měl vždy tolik obdivu.

Tento geniální lékař, Bohem nadaný operatér a skvělý člověk, zajímal se o vše krásné a užlechtilé.

Pilně s námi cvičil v Černolicích i v Prachově a nevynechal skoro žádnou páteční schůzku v kavárně »Louvre«. Drahý, milý kamaráde náš, nezapomeneme na Vás.

Maurice Mathysens v Cros de Cagnes na franc. Riviéře, dopisující člen našeho Klubu, stal se obětí automobilové nehody. Společně s ním byli zraněni dva jeho bratři, z nichž jeden zemřel a druhý byl těžce raněn. Chof našeho člena, která nám podala tuto zarmocující zprávu, nebyla v autu — které její manžel řídil. Tím zůstala zachována svým třem dětem.

V zemřelém dopisujícím členu ztrácí náš Klub oddaného přítele, který dával své sympatie k nám na jevo i tím, že nosil vždy při výpravách do hor kromě odznaku C. A. F. i odznak našeho Klubu.

Vyslovili jsme manželce pana Mathysense upřímnou soustrast a ujistili jsme ji, že nezapomeneme na jejího manžela — svého oddaného a upřímného přítele a kamaráda.

Kpt. Ing. F. Laiblovi, milému našemu druhu, zemřela matka, paní Anna Laiblová. — Tiskneme v upřímné účasti ruku dobrému svému kamarádu a milé jeho choti.

Osobní.

Pan vrch. rada pol. sl. J. Kamenický, předseda pražského odboru KČST dožil se v únoru 60 let. Věnoval se poctivě organizační turistice, o jejíž rozvoj se neobyčejně zasloužil. Přejeme panu vrchnímu radovi, který je i našim členem, zdraví, aby mohl ještě dlouho pokračovat ve své záslužné práci věnované domácí turistice.

Eugen Malcher, náčelník cvičit. sboru plzeňské odbočky, uzavřel sňatek s naší členkou slečnou **VI. Tománkovou**. Gratulujeme srdečně a přejeme oběma manželům spokojenost a zdraví na další životní pouti.

Dary.

CEDOK, českosl. cestovní a dopravní kancelář v Praze věnovala nám na přednáškové účele Kč 200.—

Dr. Ing. Jean Prunet, ředitel Denisova ústavu v Praze, náš milý člen, věnoval nám jako každoročně v přeplatku Kč 30.—

TUK na sport. obuv
vyrábí továrna
DERBY KRÉMU
Praha VIII.

Kupujte losy
 jubilejní věcné loterie
Československé jednoty v Praze
Los Kč 3— Tah 14. května 1936
1713 výher v ceně Kč 0.000—

Lyže
brusle
výzbroj
hrany kovové
i kombinované
Dům dobrých
sportovních potřeb
JOSEF JAŇOUR,
PRAHA II.,
Havlíčkovo nám. čís. 34.
Cuk. pal. Tel. čís. 280-76.

KLUBOVÉ KNIHOVNĚ VĚNOVALI:

Arch. Ing. Jar. Linhart v Bratislavě, náš čestný člen, 7 ročníků časopisu Rivista Mensile (C. A. I.), a to: roč. 1929—1935.

Dr. Bedřich Gütig, náš pražský člen, Devan-Schneider: Der moderne Schisport, Zeitschrift des D. u. Oe. A. V., roč. 1914 a 1917.

J. Řihánek, nám. kapitána cvič. sboru, Zadák: Základy lyžařství.

Děkujeme oddaně všem dárčům.

Noví členové.

- 786. **Bohdan Marušiak,** prok. banky, Praha XI., Zvonářova 5.
- 787. **Frant. Kraus,** konstruktér, Plzeň, Plachého 27.
- 788. **Mirosl. Albrecht,** Praha XII., Korunní číslo 117.
- 789. **Viktor Pícha,** úředník, Praha XII., Máchova 15.
- 833. **sl. Vlasta Tománková,** Plzeň V., Lobezská 3 I.

Přednášky.

13. března Dolomity v zimě. Přednese náš člen řed. Stíbrál.

17. dubna Škola ledovcové techniky pod Grossvenedigrem a zimní terén v okolí Votrubovy chaty. Vylíčí náš člen Ing. J. Novák z Hradce Králové.

Obě přednášky, při nichž budou promítány diapozitivy, jsou v Louvru, Národní tř. 20 o 18 hod. 30 min.

O horolezeckých školách v Rakousku (Peilstein, Raxalpe, Ennstálské Alpy) před-

nášel dne 24. ledna náš milý předseda řed. Pilát. Při obrázcích, které byly při přednášce promítány, záviděli jsme — ovšem v mezích krajní ušlechtilosti — kamarádům v Rakousku, že mají tak krásné a vhodné cvičné objekty, což je ovšem v Alpách přirozené.

Ale i cvičení v našich skalách v republice, je-li provozováno účelně a svědomitě, dá nám možnost, abychom se odborně připravili k důstojnému a bezpečnému vstupu do velehor.

Okoli Dachsteinu vylíčil nám dne 14. února v zajímavé přednášce náš agilní a obětavý člen pan Jaňour. Při přednášce promítl velmi zdařilé obrázky.

O Kavkaze a zájezdu do SSSR přednášel dne 19. II. člen naší odbočky MUDr. Břet. Janoušek, odborný lékař v Hradci Králové. Velmi poutavá přednáška získala neobyčejně tím, že přednášející text nečetl, ale vyprávěl. Při přednášce, která byla, uvážíme-li pražské poměry, čestně navštívena, byla přítomna i milá choť pana doktora, která se výpravy účastnila.

Referát o Janebově »Průvodci po Prachovských Skalách« uveřejňuje v lednovém čísle »Rivista Mensile« náš dopisující člen a horolezecký odborník P. Ghiglione, pod titulem »Alpinismo Acrobatico in Cecoslovacchia«. V delším sympatickém článku zmiňuje se pisatel o náčelníku Janebovi a o naší horolezecké škole v Prachovských Skalách.

Valná hromada Mezinárodní alpistické Unie koná se v Ženevě od 27. do 29. srpna. Žádáme členy, kteří se hodlají účastnit zájezdu na tuto alpistickou manifestaci, aby to již nyní zařadili do svého progra-

mu. S valnou hromadou budou spojeny vycházky a výstupy na hory.

Mezinárodní výstava horských fotografií bude uspořádána letos v Ženevě u příležitosti valné hromady mezinárodní alpistické Unie. Potrvá od **22. srpna do 2. září**. Vystavovateli mohou jen členové korporací v Unii sdružených. Přípustný formát fotografií jest: minimum 18×24 cm a maximum (incl. obalu) $44 \times 44 \times 2$ cm. Každý obraz musí být opatřen na rubu jménem autora, adresou, jménem Klubu a pojmenováním obrazu. Náš Klub účastní se výstavy a žádáme proto členy fotografy, aby si připravili pro tuto výstavu vhodné horo-

lezecké fotografie. Termín pro odeslání zásilek končí **1. července t. r.**

R. O. Bauše, člen našeho cvičitelského sboru, byl při velké Sjezdové ceně pražské župy SLRCS v třídě starších první.

Náš člen **Ed. Hromádka**, jenž jel za I. třídu, měl jako vítěz plných 100 bodů a nejlepší čas vůbec.

Milí kamarádi, srdečně gratulujeme.

MUC. Alena Provazníková, milá naše členka, zvítězila při závodech ČOS a Svazu slovanského sokolstva, jako první: při jízdě žen na 8 km, při slalomu a při sjezdu žen. Srdečně blahopřejeme!

Z O D B O Č E K K A Č S

Brněnský odbor **KACS** konal dne 6. února t. r. výroční valnou hromadu za hojně účasti členů i delegátů akademického odboru **KČST** a Vysokoškolského sportu v Brně. Předseda **JUDr. Schütz** vzpomněl pietně tragicky zesnulého kam. Nejeze, jehož památku uctilo shromáždění povstáním. Největší část jednání vyplnily pak zprávy funkcionářů, které následovaly po obvyklých formalitách. Zde v krátkosti jejich obsah:

a) **Náčelník**: konstatoval s potěšením, že bylo v uplynulém správním období celkem 26 horolezeckých cvičení ve skalách brněnského okolí. Největší účast byla 23 lezců, průměrně se cvičení zúčastnilo 7 cvičenců. Členové udělali uspokojivé technické pokroky. Klubových zájezdů bylo 7 (Slovensko, Alpy). Účast od 4 do 20 osob. Členové odboru byli kromě toho ve Vys. Tatrách i v Alpách (Vys. Taury, skupina Schoberu, v Dolomitech, v Zillertalských Alpách, v Oetztau, Silvrettě, Rhaetikonu, v Julských Alpách, Bernině, Wallisu a ve skupině Mt. Blancu). Kromě obvyklých výstupů bylo provedeno i několik výstupů mimořádnějších (na př. Delago v Dolomitech, Crozzon di Brenta přes Cima Tosa, Glocknerwand a sev.-záp. hřeben Glockneru a p.). Ve Vys. Tatrách byli našimi členy mimo jiné opakovan i průstup záp. stěnou Žlté věže.

b) **Hospodář**: stručně sdělil, že klubovní inventář je malý, ale v dobrém stavu. Bude před zahájením nové lezecké sezony rozmnoužen.

c) **Jednatel**: zdůraznil čilý a dobrý styk, v němž je odbočka s pražským ústředím. Výstava hrcské fotografie měla úspěch propagační a — co je neméně potěšitelné — i finanční. Otevřenou ranou činnosti jednatelovy zůstávají naše stanovy, které stále a stále ještě nejsou schváleny.

d) **Pokladník**: dal mluvití číslům a potěšil shromážděné zprávou, že správní rok skončil účetním přebytkem Kč 1.585.90. Neaktivnější položkou klubovního hospodářství jsou přednášky, pak následují členské příspěvky, pak výstava fotografií. Klubovního jmění po krůčcích, ale přece jen přibývá.

e) **Přednáškový referent**: s hrdostí poukázal na to, že bylo ve správním roce uspořádáno 10 dobře navštívených přednášek. Mluvili: pp. red. Koch (2×), kam. prof. Schütz (2×), Prokeš, Sadílek (2×), Kroutil, Zeman, Eichler. Zájem o přednášky stoupá a počítáme již s návštěvami kolem 100 osob. Kromě propagačního svého účelu slouží přednášky také tomu, aby aspoň jednou za 14 dnů i v době, kdy se neleze, členstvo se sešlo a **utužilo tak pouta kamarádství, které jest nejvyšším cílem KACS.**

Po návrhu revisorů udělila valná hromada odstupujícímu výboru absolutorium a zvolila pak aklamací tento výbor: **JUDr. Boh. Schütz** (předseda), **Ing. Boh. Ryšánek** (místopředseda), **Ing. Lad. Prokeš** (náčelník), **Dr. Jan Gellner**, adv. koncip., **Brno, Husova 8a** (jednatel), **Frant. Černava** (pokladník), **Julie Vlasáková** (zapisovatelka). Členové výboru: **VI. Sadílek**, **JUDr. Fr. Kroutil**, **kpt. V. Eichler**, **B. Jelínek**, **Fr. Horníček**, **VI. Pavlík**. Revisoři: **JUDr. Lízal** a **Jos. Zeman**.

Vítáme s opravdovou radostí úspěchy našich milých brněnských kamarádů.

Styk s našimi milými přáteli v Brně byl vždy podložen vzájemnou důvěrou — jak ani jinak mezi přáteli nemůže být. Budeme-li takto všichni společně pokračovati, podaří se nám zajisté to, po čem všichni toužíme: **zdůraznit i před širokou veřejností výchovný a mravní význam horolezectví, který mu plně náleží.**

A. P.

ODBORNÁ LITERATURA DOMÁČÍ

Zimní Sport. Čís. 5: Přeskok a terénní skok. K nácviku Kristiánky. Zranění na lyžích. Olympijské přihlášky pod lupou. Liptovské Hole. Čís. 6: Správně a dobře učit. Naše přípravy na Olympický boj. Lyžařský rozhlas.

Die Karpathen, Kežmarok. Prof. Dr. P. Habel, Vratislava: Vzpomínky na Vysoké Tatry. Tatry a Spiš v rozhlase.

Casopis Turistů. Číslo 10: Branisko. Živoňoušský kostelík. Lyžařské terény v Tatrách. Pravěk Prachovských Skal. Oravou na podzim. Žďárské hory. Lesy hovoří. Medvědi v Liptovských Holích. Čís. 1: Kedy se stal »Gerlach« najvyšším štítom Tatier? Silická Ladnica.

Krásy Slovenska. Lednové zvláštní číslo jest věnováno lyžařství ve středním Slovensku. Čís. 7: Bradovica. Východná

Vysoká. Zamarla Turňa. Čís. 9—10: Skupina Bernina. Volovec u Rožňavy.

Bezkydy Jeseníky. Ledn: Střední Slovensko. Podél Opavice. Martinské Hole v zimě.

Zima. Čís. 7: Zima v Baňské Bystrici. Čís. 8. Snih.

Studentská Turistika. Čís. 1: Hřebenná turistika v Krušných Horách.

Kdy a kam? (OKČST, Praha). Čís. 1: Tábor. Banská Bystrica.

Československý turista. Čís. 1 a 2.

Sokolský Věstník. Čís. 1.—8.

Nové publikace.

Jan Rambousek: Turistický průvodce po Spiši. Nákladem O. Trávníčka v Žilině, 72 stran, cena Kč 6.—.

Ratgeber des Karpathenvereines 1935 až 1936. 32 stran, cena Kč 1.— a porto.

ODBORNÁ LITERATURA ZAHRANIČNÍ

Planinski Vestnik. Čís. 1: 25leté výročí lyžařského sportu ve Slovenii. Gola Plješivica. Kostrivnica. Číslo 2: Na Blokach. Západní stěna Rokavy.

Hrvatski Planinar. Ledn: Smysl horolezectví. Orjen. Pro nový Tomislavův Dom. Botanika na severovýchodní části Prokletije.

La Montagne (Paříž). Ledn: Z Mont Perdu do Cotatuero. První výstup severní stěnou na Aiguille du Dru.

Bulletin Mensuel de la Section Lyonnaise du C. A. F. Lednové a únorové čís.

Revue Alpine (Lyon). Čís. 304.

Alpes Maritimes, C. A. F. Nice. Čís. za 1. čtvrtletí.

La Revue du Ski (Strasbourg). Únor.

La Revue du T. C. France. Únor.

Peñalara (Madrid). Prosinec: Z Du-ruello do Ezcaray.

Nos Montagnes (Curych). Ledn. — Únor: Výprava do curyšského Oberlandu. Aiguille du Chardonnet.

Die Alpen (Švýcarsy). Ledn: Himalaya 1933—1935. Hory u Zermattu. Jeden rok v Gronsku. Únor: Bergfahrten in Mexiko. Schnee und Lawinen. Plz Montersatsch. Kletterwege im Tessin.

Bulletin de la Section Genevoise du C. A. S. Za leden a únor.

Butlletí del C. E. de Catalunya (Barcelona). Prosinec: První výstup na Cavall Bernat de Montserrat. Značkování cest v Pyrenejích. Ledn: První zimní výstup na Encantat.

C. E. Aliga (Barcelona). Čís. 41. **Unió Excursionista de Catalunya.** Za leden.

Centre Gimnastic Barcelonés č. 22 a 23.

Butlletí del C. E. »Sabadell«. Čís. 59.

Grup Excursionista Muntanyenc (Tarragona). Čís. 37.

Portantveu de l'A. E. (Fontalba). Únor a březen.

Rivista Mensile (Club Alpino Italiano). Prosinec: Etna. Přímý výstup na Punta di Frida. Skupina Grandes Jorasses. Náš dopisující člen, pí. Lilly Kheková-Nordio uveřejňuje článek o horách v Britské Kolumbii. Ledn: Aiguille Noire de Peuterey. Punta Civetta. Valpelline. Ortles-Cevedale. Kheková-Nordio: Pamírské hory a ledovce.

To Vouno (Athény). Únor: Historická hora Lykaion. První výstup na Olymp.

Allgemeine Bergsteigerzeitung (Viedeň). Čís. 660: Korutany v zimě. Preber v Lungau v Solnohradsku. Čís. 661: V jihoafrických Dračích skalách. Tannheimské údolí v Tyrolsku. Čís. 662: Na Breithornu na lyžích. Čís. 663: V Appeninách. Čís. 664: Jižní stěnou přímo na Cime Grande di Lavaredo. Čís. 665: Lyžařské okolí Ramingsteinu v Salcbursku. Číslo 666: Reisalpe. Čís. 667: M. Zdiarsky: Zima v Krkonoších.

Der Bergsteiger (Viedeň). — Ledn: Zwölferkofel. Diavolezza. Parsenn. Wallis. Únor: Zájezd na Kavkaz. Pitztal. Wartsteinkofel. Torre del Diavolo.

Berg und Ski (Viedeň). Únor: Nižná Tatra v zimě.

Deutsche Alpenzeitung (Mnichov). Č. 1: Piz Tasna. Světové lezecké problémy. Únor: Lyžařské okolí Garmische (Wendelfels).

Wierchy 1935. Polskie Towarzystwo Tatrzańskie vydalo právě 13. roč. svého osvědčeného orgánu za redakce prof. dr. Wal. Goetela a Jana A. Sczepańskiego. Z bohatého obsahu vyjímáme: Nejstarší

kartografické práce o Tatrách s okolím. Polská výprava na Atlas a Spicberky. Lemkovština. Ochrana přírody (W. Goetel). V díle je mnoho fotografií a obrázků.

Taternik (Krakov-Varšava). Sešit 2: Alpistické sensace. Dolina sněžná. Nové výstupy v Tatrách v roce 1935. Výstupy na Český štít.

Sierra Club Bulletin, San Francisco — prosincové čís.

Nové publikace.

Guida di Cortina, F. Terschak. Ediz. Azienda Autonoma di Cura Cortina d'Ampezzo. Knížka má 67 stran a 22 fotografií.

Clubführer durch die Bündner Alpen, Eugen Wenzel, vydal švýcarský alpský klub. Popis hor a lyžařského terénu mezi Davosem a Engadinem. Kniha má 595 str. s popisy všech nástupů a 150 skiz. Cena 8 šv. fr.

Das unbekannte Island, Walther Heering. S 80 obr. Cena S 11.56. A-B-C Verlag, Wien 7.

Um den Gipfel der Welt, Wilhelm Ehmer. Život anglického horolezce Malloryho a jeho výstupy na Mt. Everest. Verlag J. Engelhorn Nachf. Stuttgart.

Guido Rey, Bergakrobaten. Přeložil H. Erler, 304 stran. Gebr. Richters Verlagsanst. Erfurt. Cena S 8.15.

Die weisse Kordillere, Dr. Ph. Borchers, 398 stran s 98 obrazy a mapou. Cena RM 9.50. Verlag Scherl, Berlin. Popis peruanské skupiny Kordiller.

Willo Welzenbachs Bergfahrten. Vydal Akademischer Alpenverein, Mnichov, Union Deutsche Verlagsges. Berlin SW 19.

Polska wyprawa alpinistyczna w Wysoki Atlas, redakcí J. A. Sczepańskiego, Kraków, nákladem krakovského odboru PTT. 53 stran.

Tatry i Podhale, R. Malczewski, 208 str. Wydawnictwo Polskie R. Wegner, Poznań.

Zakopane i Tatry Polskie w zimie. Tadeusz Zwoliński, Zakopane, 176 stran.

Z P R Á V Y Z C I Z I N Y

Generální shromáždění francouzského alpského klubu bude letos od 17. do 27. srpna na Korsice. Pořadatelství převzaly odbočky v Provence a na Korsice. Na programu jsou výstupy na vrcholy korsických hor a poté výprava z Nicy do Maritimských Alp.

Jednotné označení zimních lyžařských cest v Alpách provede Německo-rak. Alpenverein.

Nová lanovka ve Wallisských Alpách. Vládou subvencovaná italská společnost staví z Breuil ve Valtournanche lanovou dráhu na theodulský průsmyk. Dráha bude dokončena ještě v roce 1936 a není vyloučeno, že bude prodloužena na švýcarské straně až do Zermattu.

Výpravu do Himalají podnikne v r. 1936 londýnský Alpine Club a francouzský C. A. F. Anglickou výpravu, jež se vydá na Everest počátkem března, povede H. Rutledge. Francouz. výprava nastoupí v první polovině března cestu do skupiny Karakorum. Výpravu povede náš čestný člen H. de Ségogne a účastní se jí též náš dopisující člen a přítel Dr. J. Arianod.

Lyžařské kursy pro vedoucí lyžařských výprav uspořádá Švýcarský alpský klub v době od 25. března do 5. dubna t. r. v Coanzhütte, za organisace odbočky Rätia (přihlášky na P. Brosi, Chur do 7. března). V době od 25. dubna do 3. května t. r. v Cabane Panosière (přihlášky na adresu P. Marulaz, Ženeva).

R Ú Z N Ě Z P R Á V Y

Spolok tatranských horolezcov «James» pořádá v době velikonočních prázdnin zimní horolezecký kurs v oblasti Zeleného plesa a Zbojnické chaty ve Vysokých Tat-

rách. Přístup mají jen ti, kteří ovládají letní horolezeckou techniku.

První celostátní výstava fotoamatérů KČST byla v Praze v době od 9. do 23.

února. Výstavu obeslalo 66 účastníků se 263 fotografiemi. Výstava měla pěkný úspěch. Byly zastoupeny nejen domácí, ale i alpské motivy. Zdařilé fotografie našeho přítele red. Hajného z Prachovských Skal byly vystaveny jako reklama ve výkladních skříních. Gratulujeme srdečně fotoamatérům KČST k této zdařilé výstavě.

Zájezd na Kavkaz s výstupem na Elbrus pořádá v době od 22. března do 12. dubna t. r. «Čedok», českoslov. cestovní a dopravní kancelář v Praze I., Na příkopě č. 13. Cena z Prahy a zpět se zaopatřením

Kč 2.500.—. Informace a prospekty zašle Čedok, jeho prodejny, jakož i Svaz lyžařů v Praze.

Praxidos bez optiky. Úplně samočinné zaostřování pro objektivy z Leicy nebo Contaxu s ohniskem 5 cm. 2 až 10násobné lineární zvětšení. Zvětšení až 20násobné lineárně. Jediným hmatem — přestavení na výšku. Ukazovatel zvětšení. Mnohostranné možnosti osvětlení. Úplný přístroj bez lampy RM 85.— z továrny. — Mimosa (Gust. Adler), Praha II., Jindřišská 13.

»Sedlmajer« v Praze XVI., Švandova 10 udělá vám horské i lyžařské boty, z nichž budete mít radost. SLRČS doporučil lyžařské boty, KACS doporučuje jak **horské** tak i **lyžařské** boty od této firmy.

Označení lyžařských cest v Orlických horách.

Značení v Orlických horách bude provedeno němými značkami, obdobně jako v Krkonoších. Značení krkonošské se plně osvědčilo tak, že i někteří majitelé říšsko-německých chat si němé značky vyžádali. Němá značka jest dobře viditelná a rozeznatelná i je-li bohatě ojiňena.

Značky jsou začáteční písmena obcí, nebo chat a také značky symbolické. Jsou z plechu silného 2 mm a rozměru 35 × 40 cm. Barva nátěru je růmélková s podkladem žlutí. Jsou viditelnější, než značky červené. Značky zasílá Svaz lyžařů RČS počátkem února t. r. své krkonošské župě k umístění. Postupně budou takto označena všechna naše horstva.

Vítáme tuto činnost Svazu lyžařů, který vedle své rozsáhlé činnosti závodní a vychovatelské pracuje i na tomto poli pro všechny lyžaře bez rozdílu.

Naši lyžaři v Garmisch-Partenkirchen.

V disciplínách sjezdových jsme mnoho nedocílili. Je to obor u nás nedlouho pěstovaný. Dosud je doménou Rakušanů, Švýcarů a Němců. Při neúčasti Rakušanů a Švýcarů měli Němci největší úspěchy a získali dvě zlaté medaile.

V dámské kombinaci umístila se naše Beinhauerová 22.

V pánské kombinaci vzbuzovala naději znamenitá forma Edy Hromádky. Ve sjezdu umístil se 17. Nehodou (spadla mu lyže) při prvním kole slalomu nezlepšil však svou pozici. Z 35 startujících umístil se Hollmann, Knahl a W. Pick na 16., 21. a 26. místě.

Ve štafetě 4 × 10 km byla naše štafeta (Musil, Berauer, Mihalák a Šimůnek) ze 16 startujících pátá, za Seveřany a Italy.

Při 18 km závodě byl ze 104 startujících Mihalák 10. a Šimůnek 11. (hned za seveřany) a Musil 14. Tohle není náhodný výkon jednotlivce, ale průkaz o vynikající úrovni.

Z běhu šli naši do kombinace v tomto pořadí: Šimůnek 4. (před ním tři Norové), Berauer 8., Lahr 16. a Vrána 34.

Ve sruženém závodě byl Šimůnek 5. (za 3 Nory a 1 Finem) a Lahr 9. Kdyby byl Šimůnek neskončil ve skoku až na 33. místě, byl výsledek ještě lepší. Berauer byl 15. a Vrána 26.

50km závod potvrdil opět naši pověst nejlepších z neseveřanů. C. Musil 9. (před ním jen Seveřané), Svatoš 15. a Novák 19. Škoda, že Mihalák zlomil již na začátku závodu lyži a vzdal se proto závodu. Snaha zvítězit nesmí být zkřížena smůlou.

Skok prostý nám mnoho nepřinesl. Naši skákali za letošní sněhové mízerie v trenínku jen jednou na větším můstku (Schreiberhau) a když se pak zranil Steinmüller v trenínku, bylo po nadějích. Lukeš, který se umístil z našich první, neskákal špatně (67 a 71 m). Vítěz závodu měl 75 a 74.5 m. Ale v té olympijské tlačenici záleží na metru. Když se pak strhne nějaký ten bod na styl, vyjde z toho 27. místo. Kahl byl 29., Lahr 32. a Buďárek 40.

Dostali jsme se letos v klasických disciplínách na místo prvních středoevropanů. Ocení to zajisté každý, kdo ví, jakou konkurencí jsou Seveřané.

Mužstvo, které nás tak znamenitě reprezentovalo, bylo téměř totéž jako v Tatrách a cvičilo letos bez cizího trenera. Mladí se dobře osvědčili. Nic netrvá věčně, zvláště ne sláva lyžaře-závodníka.

Členům teamů a vedoucím náleží náš upřímný dík.

z ú.

Naše klubovní knihovna.

Když mne požádal minulý rok jednatel Klubu, abych si vzal na starost knihovnu, věřte, že se mi do toho moc nechtělo. Ale pak jsem si řekl: »Lojzo, ukaž, co dovedeš,« a dal jsem se chutě do práce. První mou prací bylo, že jsem knihovnu za pomoci kamaráda kapt. Ing. Laibla řádně zkatologisoval. Zkrátka, knihovna musela vypadat tak, jak knihovna vypadat má. Po té práci jsem si vytýčil linii, jak vybudovat knihovnu. Chci, aby byla v naší knihovně všechna význačná díla v češtině a jiných slovanských řečech, v němčině, francouzštině i angličtině. Díla, která pojednávají přímo nebo nepřímo o horolezectví, o horské turistice, o lyžařství. Dále pak i knihy technicky horolezecké a lyžařské, dokonalé horolezecké průvodce, mapy, plány, odborná literatura fotografická atd. Současně zakládám a doplňuji *a r c h i v* článků našich členů, které byly uveřejněny v tisku, aby i to nejmenší, co bylo kdy napsáno o horolezectví, bylo uschováno na časy příští. Za pomoci Mg. Ph. Nováka zakládám *f o t o g r a f i c k ý a r c h i v*, který bude rozdělen na několik částí podle oborů. Těším se a doufám, že se mi podaří vybudovat za pomoci našeho členstva reprezentační knihovnu K. A. ČS. Knihovnu, kterou se budeme moci pochlubit všude a na kterou budeme tak hrdí jako Němci na svou ústřední Alpenvereinskou knihovnu v Mnichově. Ano, taková naše knihovna musí být!

Je nyní na členech, aby podporovali moji snahu a zasílali mi: 1. všechny články, které uveřejnili v časopisech nebo v denním tisku, 2. fotografie, 3. aby nám věnovali z oboru alpistiky knihy, které nepotřebují (sebelepší dar bude radostně přijat), 4. aby si hojně a často knihy vypůjčovali. Všichni, kdož mne znáte, zajisté víte, že Vám rád při výběru knih pomohu a poradím.

Zádám, aby byl při vypůjčování knih dodržován tento klubovní řád:

1. Knihy se půjčují každý pátek, nebo toho dne, kdy je schůzka v klubové místnosti v kavárně Louvre.
2. Za každou vypůjčenou knihu platí se dobrovolný příspěvek ve prospěch knihovny.
3. Knihy se půjčují na dobu nejméně jednoho týdne, nejdéle na měsíc.
4. Časopisy se půjčují jenom celé ročníky. Jednotlivá čísla není možno půjčovat domů.
5. Členům mimo Prahu zašlu knihy za náhradu porta a hotových výloh.
6. Poškozené nebo ztracené knihy musí nahradit, kdo zavinil škodu.
7. Knihy půjčují se jenom na průkaz platné členské legitimace.

Jsem na každé schůzi v Klubu, nebo se můžete obrátit přímo na mne na adresu:

Alois Altrichter, knihkupec, Praha II, Vodičkova 7.

V každém čísle Věstníku budou uveřejněny přírůstky do knihovny.

Tak a teď jen hodně výpůjček a budu spokojen!

Alois Altrichter.

Redakční.

Redaktor děkuje za příspěvky. Uveřejní je všechny postupně. Členy prosím, aby zasílali příspěvky, v nichž líčí výstupy ve Vys. Tatrách, cvičení v domácích skalách, články výchovné a propagující zásady alpistiky. **Účastněte se všichni společně práce.** K článkům připojte **negativy a legendu** k nim. Redaktor si vybere obrázky a negativy vám **ihned vrátí.**

Uzávěrka je dne 20. dubna, 20. června, 20. srpna, 20. října a 20. prosince.

Věstník Klubu Alpistů československých vychází šestkrát do roka. — Vydává Klub Alpistů československých. — Řídí Alex. Fleischer s redakčním kruhem. — Graficky upravuje Ing. arch. J. Šanda. — Odpovědný redaktor Alex. Fleischer, Praha IV., Na valech 278. — Redakce a administrace: Praha IV., Na valech 278 (tel. 72741). — **Věstník zasílá se členům Klubu zdarma.** — Pro nečleny předplatné Kč 15.— ročně. Do ciziny Kč 20.— ročně.

Bulletin du Club Alpin Tchécoslovaque, paraissant six fois par an. — Éditeur Club Alpin Tchécoslovaque. — Rédaction et Administration: Alexander Fleischer, Prague IV., Na valech 278 (tel. 72741). — Pour les membres du Club gratis. Abonnement Kč 15.— par an. A l'étranger Kč 20.—.

SPORTOVCI!

Veškeré sportovní potřeby
pro hokej — lyžařství
 bruslení a jiné sporty
nejlépe nakoupíte u firmy

SPORT DVORÁČEK

speciální výroba sport. potřeb, sklad tu- i cizozemských výrobků.

Obchod: **PRAHA II, JECNA 20**
u Masarykovy reálky

Popradské Pleso 1513 m Tatry

Turistika. Zimní sporty. Restaurace, pokoje, společné noclehárny.

Provoz celoroční.

SBÍREJTE DÁLE!

Vyhověli jsme všem požadavkům předepsaných zákonem o přídavcích a proto jest nám dovoleno i nadále poskytovat na základě poukázek hodnotné předměty namísto a do výše obvyklého peněžitého rabatu. Takové poukázky přikládáme k výrobkům **WALDES KOH-I-NOOR** a k cigaretovým dutinkám a papírkům **WALDES ANTOB**.

Tyto výrobky se těší největší oblibě a důvěře. Podle volby dostanete za předložené poukázky

hodnotné předměty nebo hotové peníze. - Vyžádejte si náš obrázkový seznam. Pošleme Vám jej zdarma a vyplaceně.

Waldes Koh-i-noor Praha XII.

VŠE PRO LYŽAŘSKÝ A BRUSLAŘSKÝ SPORT

má na skladě za nejlevnější ceny a v nejlepší jakosti

SPORTOVNÍ ZÁVOD KČST

Odbor Praha v Praze II, Školská ulice čis. 14. Telefon čis. 318-34

Jemné snímkové tužky NÁRODNÍ PODNIK

N. P.

Aristo
ve všech barvách

ARCHITEKTURA

Při stavbě domů a vil, při zařízení a adaptacích bytů, obchodních místností a pod.

PORADY
PROJEKTY
ODHADY

provádí

ARCH. ING. JAR. ŠANDA
PRAHA XIX. DEJVICE, ZELENÁ 1749

VŠE PRO FOTO

S důvěrou se obraťte se svými snímky, zvětšeninami a fotogr. potřebami na firmu:

STAN. ZEMAN DROGERIE, PRAHA IV. Hennerova 281. T. 705 69.

Stavte z oceli

rychle, bezpečně, získáte na místě, uspoříte na čase a na stavební výšce.

Veškeré informace podá a dotazy zodpoví
Báňská a hutní společnost
Praha II., Lazarská 7.

Provazy horolezecké ve velkém
dodává **Antonína Fleissiga** nástupce
F. E. Pěta, Praha, Národní tř. 20.
Založeno 1884. Výhradní prodej
světové značky S. F. Füssen.

Umělecký fotoatelier **A. WILDT**, Praha I., na Příkopě 33,

poskytuje našim pánům členům 10% ní slevu u větších formátů z plných cen,
při zaručeně prvotřídním provedení. 6 pohlednic Kč 40,-. — Telefon 216-12.

Odbor. závod pro komfort v domácnosti
i kuchyni

J. NEFF, PRAHA,
Příkopy 24

Úplné kuchyňské vybavy pro nevěsty. Nádoby -
Strojky - Porcelán - Přibory.

Mezinárodní zasilatelství

ERBEN a GERSTENBERGER,
Praha II, Petřské nám. 7.

Odbočka: Bratislava Uhorská 22.
Telef. 612578, 60034. Telegr. Erbenberger, Praha.
Tuzemské, mezinárodní a zámořské dopravy, doprava zavazadel,
střihování, dovozy, proclívání, ukládávání expedice, atd.

Ochranná známka

»Se-va«

A. Sedlmajer, Praha XVI,

Švandova čís. 10. Telefon čís. 475-75.

Doporučuje Klub alpistů československých

Splendid jest hotel,
kde se dá dobře spát.

Praha-Letná, nad Oborou.

Svou láci známý

Brilanty

šperky, hodinky

A. NIKODÉM,

Praha I., Celetná

v průchodě proti Bafovi

VÝZBROJ

pro horolezce

dodá

SPORTOVNÍ DŮM
SKAUTING

Praha II. Vodičkova 6

FOTO »ARGO«

PRAHA I., KAPROVA 9

má
největší
výběr

použitých aparátů.

SOLIDNÍ VÝMĚNY.

Na horské tury vždy jen ODKOLKOVY výtečné

OPLATKY

SUSENKY

PERNÍČKY

MARCIPÁNY

Výborný ODKOLKŮV chléb „SELSKÝ“ nebo „VITA“
(zůstává dlouho vláčný)

Dobrou náladu na horách

podmiňují

dobré konzervy od Hulatů!

Nezapomeňte!

RICHARD HULATA,

továrna na uzenářské zboží. Praha-Vinohrady.

Pilnáčkovovo mýdlo Lanol

udržuje krásnou a svěží pleť

Pilnáčkůvohol

ideální oholení.

Doporučuje:

JOSEF PILNÁČEK,

továrna na mýdla a svíčky, Hradec Králové.

HORTUS

ZAHRADNÍ PLNÉ HNOJIVO PRO
VŠECHNY KULTURY

SDRUŽENÍ PRO PRODEJ DUSÍKATÝCH LÁTEK V PRAZE II. NA FLORENCI 3.

Mimosa,

Foto - Filmy - Desky - Papíry - Chemikalie

*Panchromatický materiál, který
podá nejlépe krásy přírody.*

Gener. zastoupení pro Č.S.R. Gustav Adler, Praha II, Jindřichská číslo 15

MOLDAVIA - GENERALI

AKCIOVÁ POJIŠTOVNA V PRAZE

Pojišťuje: proti škodám požárními, proti škodám ze zastavení provozování následkem požáru (chomage), proti poruchám strojů a strojního zařízení, proti škodám z transportu po souši i po moři, proti krádeži vloupáním, proti škodám krupobitím a rozbitím skla.

Akciový kapitál Kč 25,000.000,- plně splacen. Záruční fondy po dotacích z r. 1934 obnáší Kč 92,345,236.28 (Určeny výhradně pro živelní pohromy.)

Centrála: PRAHA II, Václavské nám. palác Generali

Filialky: BRNO, ulice Antonína Dvořáka 11a

BRATISLAVA, Ondrejská č. 11, palác Zemské banky

DÍLO, které dosud chybělo naší turistické literatuře HOROLEZECKÝ PRŮVODCE PO VYSOKÝCH TATRÁCH

Již vydaný I. díl: Kriváň-Sedlo pod Čubrinou jest brož. za Kč 30.—, váz. Kč 40.—.

Přihlašte se i k odběru dílů dalších: II. Liliové Sedlo-Váha, III. Český štít-Polský hřebec, IV. Vých. Vysoká-Sedielko, V. Ladová kopa-Kopské sedlo.

Důvěry hodným na splátky.

U knihkupeců.

Nakladatelství „ORBIS“, Praha